

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

145

Title: *Jyestha Rg Vidhana*

Later

145

Jyestha		
: Rgvidhāna	:	Title
: ~	:	Author
:	:	Editor
:	:	Shaka 1612
:	:	Year, Vols.
:	:	Publisher
145	:	Remarks

ऋग्वि.

९

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नियतिर्न हि वेदानां मंत्राणां क कि दोषतः॥ क कि दोष
निवृत्त्यर्थं धार्मिकाश्चक्रिरेहिजाः॥ गायत्री मंत्रसिद्ध्यर्थं गावः प्राज्ययुतं जपेत्॥ स
र्वेषां वेदमंत्राणां सिद्ध्यर्थं लक्षकं तथोक्तः॥ गायत्री सर्वपापघ्नी शिवां व्याहति
संपुटो॥ अयुतं तु जपेत्पूर्वे गायत्री सिद्धिदा ततः॥ त्रिमधु वै त्रिसाहस्रं गायत्री
जुहुयादथ॥ एतच्छ्रुत्वा जपेत्तु गायत्री सदा व्याहति संपुटो॥ ततः सर्ववेदमंत्रे
ध्रुवांति हि च विंदति॥ होमकार्ये च गायत्री जुहुयादयुतं मधु॥ वेदमंत्रा
स्ततः संप्रकृद्दिज्ञानां कामधेनवः॥ तर्पणं चाभिषेकं च होमं विप्रं श्रमो ज
येत्॥ चिंतामणिः सुरनदी कामधेनुः सुरद्रुमः॥ ऋ६।१॥ वक्ष्ये सुक्तमा
हास्यं वर्गा मंत्रप्रसादतः॥ ऋ१७।१॥ सुखाः सर्वविभवाः सनसमाहिताः॥
सुक्ता ये त्फळं प्रोक्तं वर्गाणां तच्छतोत्तरं॥ मंत्राणां यत्फळं प्रोक्तं पदानां
तच्छतोत्तरं॥ वेदाक्षराणि याचंति विनियुक्ते र्थकारणात्॥ तावच्च भूषणह ९

त्यां हिल भतेनात्र संशयः॥ अर्थार्थपालयेद्देदस्तद्देदाक्षरमुच्चेरत्॥ चांडा
लस्तु सविज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः॥ वेदाक्षराणि याचंति पठिता निदिज्ञा
तिभिः॥ तावन्ति हरिनामानि कीर्तिनामिनः संशयः॥ ऋ॥२॥ अग्निमीळे जपेत्सु
क्तं पापघ्नी श्रीकरं परं॥ पारायण फळं तस्य वेदानां तु सहस्रशः॥ वायवाया हि सु
क्तं कवा अनिका च लभेद्वरं॥ देवाश्च यश आप्नोति चैकवारं दिने दिने॥ अग्नि
नायकवरीः सुक्तं जपेद्वा धि विनाशनं॥ ज्ञानैश्वर्यप्रदं तत्र सर्वसिद्धि मवाप्नुयात्॥
सुरूपकलुसूक्तानि जपेद्देविष्णुसंनिधौ॥ त्रिवारं वै त्रिवार्षतं कार्यं सिद्धिं च वि
दति॥ सदस्यस्यति मे कर्चं मेधा कामो जपेद्दुधः॥ अयुतं चैव सिद्धिं च मार्गशीर्षि
संशयः॥ ऋ१७॥ अयं देवाय सुक्तानि त्रयोदश जपेत्तत्॥ सेनायास्तं भनादी
निषण्मासा लुभते वसन्॥ प्रातर्युजा जपेत्सुक्तं अयुतं न च किलिषं॥ राजसा
सी न्तु यो नुक्ते ज्ञानतो ज्ञानतोपि वा॥ आग्ना अग्ने यं यज्ञमिति नाम गेरक्षा
इति

ऋग्वि.

२

१७
णः॥ अग्रे भवा घामुरीया अग्निं इतं पुरो दधे॥ अग्रे वाच स्वदा न्ये न नय मंत्रा
ननु क्रमात्॥ अतो देवा इति सूक्तं जपे कुर्यादिते द्वितः॥ अतो देवा इति सूक्तं
सुसायुज्यमाप्नुयात्॥ अतो देवा इति सूक्तं दिनं प्रति जपेष्ठं॥ विष्णु लोके स्ति
तः पश्चाद्देवैरिन्द्रादिभिः सह॥ इदं विष्णु द्वादशं चर्चं जपे गुह्यं हविस्त्रे शत॥ स्पृ
ष्ट्वा श्वष्टि दोषाय पितृणामक्षयं भवेत्॥ ऋ॥ ७४॥ इदं विष्णु द्वादशं चर्चं जपे
चैभिः श्राद्ध कर्मणि॥ अंगुष्ठ ग्रहणं कुर्यात्तेन रक्षां सिद्धा भवेत्॥ इदं विष्णु रिती मं
त्रं शतवारं दिने दिने॥ क्षयादिना ज संयुक्तो ततः सायुज्य मेति च॥ त्रीणि पदा
जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ साम्यं समेति विष्णोश्च वै न ते यादिभिः सह॥ वि
ष्णोः कर्माणि मंत्रं च शतवारं दिने दिने॥ सार्वभौमं महाविष्णो विष्णु कृष्ण
दिभिः सह॥ तद्विष्णोः परमं मंत्रं मपां मध्ये यदा द्विजः॥ सहजं नमोर्जितं पा
पं सक्तं जप्त्वा विशुध्यति॥ ऋ॥ ७५॥ १५॥ तद्विष्णो इति मंत्रं वा शतवारं दिने

दिने॥ अंतर्काले महाविष्णो स्मरन्ने वतु सर्वथा॥ वसिष्ठ सहस्रसूक्तानि त्र
सं विष्णोर्जपे द्वादशं भनाद्याह तो दोषो राजार्थं वै प्रणश्यति॥ एतानि स
प्तसूक्तानि जपे लब्धं शिवा लये॥ गणे शतं मवाप्नोति मुच्यते सर्वमिच्छी
षेः॥ संपूर्णं नध्वनः सूक्तं यात्रा कामो जपे दुःखः॥ अध्व्यां पारयिष्यंति
कार्षसिद्धिं न संशयः॥ कद्रुद्राय जपे त्रसूक्तं शीतं ज्वरविनाशनं॥ लिंगं स्पृष्ट्वा
युतं धीमान् रोग्यं शीघ्रमाप्नुयात्॥ ५॥ ६॥ मंदिराय जपे नमंत्रं शतवारं ज
पे यदा॥ पुनर्भदा भुंक्ते तदा पापात्र मुच्यते॥ आस्मारथं जपे नमंत्रं संश
यं चेति किल्बिषं॥ नुक्ति काले स रस्मिन् ज्ञानतो ज्ञानतो वा॥ अददा अ पि ३
दा अर्भं जपे नमंत्रं सहस्रं चैव दुष्कृतं॥ शय्या प्रति गृहात्पापान् मुच्यते
नाम संशयः॥ इन्द्रो अश्रायि मंत्रं वा अब्रुवंतं न किल्बिषं॥ ज्ञानतो ज्ञान

ऋग्वि. तस्मिन्नुपलब्धिकाकेरजस्त्रियः॥ इदं नमो जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ महा
 पातकं संयुक्तो मुच्यते नात्र संशयः॥ ॥ ५॥ ॥ ७॥ त्वं सुमेषं जपे नमंत्रं दशवारं
 शिवालये॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा भुंक्ते न कल्मषं॥ सपर्वतो जपे नमंत्रं संक्रो
 तो दशचक्रं पर्वद्वये भानुवारं रात्रौ भुंक्ते न कल्मषं॥ सहिद्वारं जपे नमंत्रं
 शतं वै विष्णु मंदिरं एकादश्यां महारात्रौ भुंक्ते यदि न पातकं॥ आयं घण्टि मं
 त्रं तु दशवारं च कल्मषं॥ रात्रौ भुंक्ते वत्सरेषु मन्यादिषु युगादिषु॥ अभिस्व ह
 सिं मंत्रं च जपे दशान पातकं॥ रात्रौ भुंक्ते वत्सरेषु परान्नं भुंजेत यदि॥ ॥ ५॥ ॥ ८॥
 परीक्षणा जपे नमंत्रं दशवारं जले पिवा॥ आदौ भुंक्ते याचितान् तदा पापात् प्र
 मुच्यते॥ इदं नहि जपे नमंत्रं दशवारं न पातकं॥ तन भुंक्ते आह कर्त्ता आह भा
 क्ता यदा तदा॥ जपे नमंत्रं दशवारं यदा तदा॥ याचया आह कर्त्ता सौ
 तदा पापात् प्रमुच्यते॥ बहुल्य भद्रं मंत्रं च सहस्रं तु जले पिवा॥ अथ कथा आ

इमो क्ता सौ तदा पापात् प्रमुच्यते॥ यौ श्रिदस्य जपे नमंत्रं शतवारं प्रशस्तिकं॥ अका
 लं आह कर्त्ता सौ मुच्यते पातकात् तदा॥ ॥ ५॥ ॥ २॥ यदि त्विदं जपे नमंत्रं शतवारं न
 कल्मषं॥ पितृकं दिनं मुल्लंघ्य यस्मिन् कस्मिन् दिने कृते॥ त्वमस्य पारं मंत्रं च जपे
 न्माद्युत्तं तदा॥ अथ आह यदा न्यूनं स्वसं रूपं कल्मषं नहि॥ त्वं पुनः प्रतिमंत्रं
 च दशवारं जपे यदा॥ मन्वादयो यदा न्यूनं तदा पापात् प्रमुच्यते॥ नयस्य घावा
 मंत्रं च शतवारं तदा नयेत्॥ युगादयो यदा न्यूनं कुरुते नैव संशयः॥ आर्चने
 नमंत्रं जपे नमंत्रं शतवारं यदा बुधः॥ नित्यं आह यदा न्यूनं कुरुते नैव संशयः॥ ॥ ५॥ ॥ ९॥
 न्युपुवाचं जपे नमंत्रं शतवारं ततो दिने॥ आम आह यदा न्यूनं तदा संपूर्णमि
 तितत्॥ शची वस्तु जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने॥ बहु दुर्बुद्धि सिद्धिं विंदते देव
 वर्चसे॥ एभिर्द्युभिर्जपे नमंत्रं शतवारं भुंजेदिने॥ अथ वक्ष्ये यदा न्यूनं तदा
 संपूर्णमिति तत्॥ समिद्राया मंत्रं च वर्षे वर्षे जपे छतं॥ अथायणं यदा न्यूनं त
 दा संपूर्णमिति तत्॥ ॥ ५॥ ॥ ११॥ मरुतो यस्य सक्तं तु जपे लक्षं शिवा लये॥ जन्म

2

सहस्रसूक्तसदृशं ज्ञातवेदसमंत्रकं ॥ बिल्वेमाघे लक्ष संख्या मणिमादीश्वरि
दति ॥ ज्ञातवेदसमाहात्म्यमृषिभिः प्रोच्यते बुधैः ॥ सप्तो वषा जपेत्सुक्तं धात्र्यां
लक्षं शिवा लये ॥ आयुष्यवंतं पुनश्च भाग्यवंतं प्रसूयते ॥ रोहिण्या वा जपेत्सुक्तं
मेकवारं दिने दिने ॥ बिल्वा लये च गोखे वा गोप्रदानं फलं लभेत् ॥ चंद्रमा अ
सु सुक्तं वैष्णवाणां जपे वेधेत् ॥ अयुतं बिल्बमूले तु चैवेदोषो न विद्यते ॥
ईदं मित्रं जपेत्सुक्तं योगीनां च वधे यदा ॥ लक्षं माघे यदा भगो तदा पापात्प्र
मुच्यते ॥ ५ ॥ १४ ॥ यज्ञो देवानां सुक्तं तु अयुतं विष्णुमंदिरं ॥ मृतपुत्रानपत्या
वासपुत्रा सर्वं शान्तिवेत् ॥ यदब्रवं जपेत्सुक्तं लक्षं धात्र्यां तु फाल्गुने ॥ विध
वासंगदोषस्तु प्रणश्यतु न संशयः ॥ बिल्वरव्यं तु जपेत्सुक्तं एकवारं रंदिने
तिने ॥ मकरघ्रां श्रीकरं च देवभद्रं च विंदति ॥ आमनीषा जपेद्द्वयं बृहत्
न्यात्र वेधेदि ॥ सपुत्रां लभत पश्चादयुतं विष्णुमंदिरं ॥ ईळे धा जपेत्सुक्तं
जपन्मोहस्यमंदिरं ॥ ज्ञानैश्वर्यप्रदं पश्चादयुतं बिल्बमूले ॥ ५ ॥ १५ ॥

ऋषि. एकोद्विष्टे ब्रह्मचारि प्रजपेधुभिरक्तुभिः॥ पारं भुंक्ते लक्षसंख्यामुच्यते
 किं लिषा नतः॥ अरिष्टेभिर्जपेत्पादं शाले शोभोजने यदि॥ पंचायुतं ब्रह्म
 चारी जले वा कल्मषं नहि॥ तन्नो मित्रो जपेत्पादं क्षणे रोद्रे च भोजयेत्॥ शि
 बालये ब्रह्मचारी अयुतं चेति दुक्कृतं॥ अदिं प्रजपेत्पादं सपिंड्यां भोजये
 यदि॥ अयुतं चे ब्रह्मचारी तद्वा पापास्रमुच्यते॥ इमारुद्राय तव सेस
 कं जपेद्विबालये॥ उष्ट्रं ज्वरविनाशाय अयुतं नात्र शयः॥ मानो म
 हांतमित्याभ्यां शतसंख्यां शिबालये॥ अग्निकाये विना भुंक्ते न पाप
 ब्रह्मचारीणः॥ ऋ॥ ५॥ १६॥ ३॥ अ॥ १॥ प्रवः पातं जपेत्सूक्तं माघमासे
 शिबालये॥ राजन्निहं लभेत्कोटिं शतारोग्या रिविष्ठादिभिः॥ दक्षि
 णावता मंत्रं च दिनं प्रति शतं जपेत्॥ रविस्थित्वा सूर्यं नृद्वे परवित्तमवा
 प्नुयात्॥ प्रत्यर्पणं पुनः कार्यं हरण्यस्तोत्रं पापकृत्॥ प्रसूक्तं जपेत्क्षेत्रं वि
 श्वे वाश्च छैरववा॥ प्रसूज्येष्टं जपेन्मंत्रं कवारं दिने दिने॥ जनप्रियः

कीर्तिमांश्च सचाश्रेयो भुवि स्थितः॥ सुषुमासप्तसूक्तानि जपेद्वा विष्णुमं
 दिरे॥ मार्गशीर्षे युतं धीमान्॥ परकायं प्रवेशयेत्॥ सुषुमा प्रजपेत्सूक्तं
 गणानां त्रिसहस्रं॥ श्रेष्ठां कन्यां लभेत्सत्यं लाजांश्च जुहुयात्तन्मधु॥ ऋ॥ १६॥ ७॥
 सुषुमा प्रजपेत्सूक्तं मेकवारं दिने दिने॥ गोधनं वर्धते तस्य कुले भूमिश्च स
 र्वथा॥ विष्णोर्नुकं जपेत्सूक्तं विष्णुभक्तिर्भविष्यति॥ जानोदयंततः प
 श्याद्विष्णुसायुज्यमाप्नुयात्॥ विष्णोर्नुकं जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥
 अंतकाले महाविष्णोस्मरेन्मंत्रं तु सर्वथा॥ प्रवः पातं जपेत्सूक्तं सहस्रं
 विष्णुमंदिरे॥ अकृतस्मातो भुंक्ते च तदा पापात्प्रमुच्यते॥ भवामित्रो
 जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ अविघानस्पृशेत्सत्यं विधया सिद्धि
 मिष्यति॥ ऋ॥ ५॥ १८॥ यः पूज्यं जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ जीव
 बुद्धितदानीं स्यात्तन्बुद्ध्या च स्थितांततः॥ तमुक्तोत्तारं मंत्रं च दिनं

क्रवि.

६

प्रतिजपेद्दश॥ पापं पूर्णं विनश्येत्ततः सायुज्यमाप्नुयात्॥ तमस्य रा-
जामंत्रं च दिनं प्रति जपेद्दश॥ मूढा विद्यासमस्तं ह्यजीवन्मुक्तो न संशयः॥
युवं ह गार्भं मंत्रं च शतवारं जपेद्दश॥ नदीरुल्लंघ्य वा स्नाना विना दोषात् प्र-
मुच्यते॥ युवं ह स्तोत्रं जपेन्मंत्रं शतवारं जपेद्दश॥ भ्रातृ नोक्ता पुनरुक्ते
ततोऽमुच्यते किल्बिषात्॥ मृगयस्का जपेन्मंत्रं वै शारव विष्णु मंदिरं॥
लक्ष संख्या जपेन्मंत्रं मुच्यते श्व प्रतिग्रहात्॥ क्र॥ ६॥ १९॥ ककारादि
मकारांतं अष्टुतं तु जपेद्दश॥ शिव स्तोत्रे षु तत्र स्तु मंत्रं मोक्षो न संशयः॥
ततः कस्येति मंत्रेण जुहुयात् त्रिसहस्रकं॥ त्रियंशु मधुयुक्तेन रूपेणाशं
तुभूतिदं॥ तन्नुवाचामस्तु कंतु जपेत्स्त्रिंशु युतं द्विजः॥ स्वामि इहो महा-
पापी तेन पापैः प्रमुच्यते॥ सहस्रं तु इतीं सक्तं परस्त्री पापनाशनं॥ नृ-
तिदेवि न सिध्यर्थं लक्षं च विष्णु संनिधौ॥ पितुं नुस्तु कंतु जपेद्दश दोषे

३

न लिप्यते॥ अन्नं स्पृष्ट्वा भुक्तं काष्ठे वर्धते नंतु तज्जले॥ अग्ने न यजपेन्म-
त्रं पंचवारं दिने दिने॥ विष्णु रस्याग्निकस्यापि यत्फलं तत्फलं लभेत्॥ प्र-
मादाश्च युव स्तोत्रं विनिर्मुक्तो मृतः पितुः॥ सिद्धो निहोता से मांतु मध्या-
यस्तु जपेन्मंत्रं शतं॥ क्र॥ ७॥ २०॥ नूनं साते जपेन्मंत्रं माघ मास तु लक्ष-
कं॥ पश्चिंतां त्रिशतं सत्य मन्नं कृत्वा समं विदुः॥ अध्वर्यव इतीं सक्तं त्रि-
सहस्रं जपेद्दश॥ इहान्य जन्म निःकृता ब्रह्म हत्यात् प्रमुच्यते॥ प्रद्यान्व-
स्य जपेत्सक्तं शतं चैव न कल्मषं॥ भृशुरभ्यो भुक्तिकाष्ठे पंक्ति मेदं करोति
चेत्॥ आयाही ति जपेत्सक्तं मनस्तुष्टिं करोति चेत्॥ दिने दिने पंचवारं ज-
पेद्दश विष्णु मंदिरं॥ सहस्रं तु जपेत्सक्तं मध्वर्थे नरकं नतु॥ ब्रह्म दंडी च
रिच्छाति मार्गशीर्षे सहस्रकं॥ क्र॥ १॥ २१॥ मंत्रं जपेद्दश जिते लक्षं
चैत्रे शिवा लये क्षेत्रा पाहार नरकं प्रणश्यति न संशयः॥ अग्नि भुक्ते

पेन्मंत्रं त्र्ययुतं श्रावणेयदि ॥ विह्वलये विमुच्येत पापं वै वैश्यसेवकं ॥ सत्रा
 साहो जपेन्मंत्रं लक्षं त्रैलोक्ये जले ॥ रत्नापहारनरका मुच्येत नात्र संश
 यः ॥ अनानुदो जपेन्मंत्रं लक्षं चेद्दिष्टुमंदिरे ॥ रक्तवस्त्रं च कर्त्तव्यं धनार्थं
 पंचवर्त्तते ॥ यज्ञेन गातुं मंत्रं च दशवारं दिने दिने ॥ जपेज्जले वा विष्वे वा बडु
 व्यं च विंदति ॥ इदं श्रेष्ठं निमंत्रेण प्रत्येहं वै जपेच्छतं ॥ त्रिवर्षं तिष्ठतं सत्यं सहस्रं
 च विंदति ॥ त्रिकद्रुकेषु स्तुतं तु जपेत्तुं शिवा लये ॥ कन्याया मुपनीतं वा
 दत्वा पदं विनश्यति ॥ सा ॥ ७॥ २२॥ अष्टोत्तरशतं मंत्रं गणानां त्वा जपेद्दुधः ॥
 दिने दिने सर्वसिद्धिः सर्वविघ्ननिवारणं ॥ मनः शुद्धिं भवेत्तुं जपेत्सामवि
 ष्वे ॥ अंगारकचतुर्थं विंशतवारं जके पिवा ॥ सुगोहिबो जपेन्मंत्रं दश
 वारं दिने दिने ॥ कुर्याद्विचारं स्वप्नपूजां दिनप्रति ॥ इत्थं प्रनाशनं म
 न्यो मेराजं जपेद्यदि ॥ अष्टोत्तरं तु सोहस्रं जके वा विष्टुमंदिरे ॥ अतोपि

तजपेत्तुं लक्षं संख्या शिवा लये ॥ गरहोपि भवेत्पूतः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 ॥ ५॥ २३॥ धारावरा जपेन्मंत्रं शतवारं जके यदा ॥ स्वप्ने दृश्यं यदा याति मु
 च्येत पातकास्तु धीः ॥ धीवान् स्तुभिर्मंत्रं च सदा ध्यात्वा शतं जपेत् ॥ ततः प
 तति मेदिन्यां तदा दोषाः प्रमुच्यते ॥ उक्षते अभ्वान्मंत्रं च बद्धं बद्धं विंशतं
 जपेत् ॥ स्वस्त्रियामातुको संगतस्तदा दोषाः प्रमुच्यते ॥ दृक्षेता प्रजपेन्मंत्रं बद्ध
 यं विंशतं जपेत् ॥ विधवा संगदोषास्तु तदामुच्येत किल्बिषात् ॥ इधन्वभिज
 पेन्मंत्रं त्र्ययुतं कल्मषं न हि ॥ रजश्चलाया भायायाः संगमानात्र संशः ॥
 ॥ ५॥ २४॥ आनो ब्रह्मा नमो मिमंत्रं तु शतं दोषो जपेन्नरः ॥ स्वभाया संग
 काळे पुपरस्त्री स्मरणं तथा ॥ तन्नो दातु जपेन्मंत्रं लक्षं पापश्च सर्वथा ॥ प्रा
 जापत्या संगमाश्च ज्ञानतो ज्ञानतो यदि ॥ यद्युजते जपेन्मंत्रं वंध्या पंचायु
 तं यदि ॥ कनिष्ठभ्रातृभायया संगमा किल्बिषं न हि ॥ योनो मरुतो मंत्रं च

संवि.

द
वर्षं लिखकं जपेत् ॥ दोषास्तु मुच्यते सत्यं स्वस्त्रुणां संगमो यदि ॥ चित्रं तद्दो
जपेन्मंत्रं अश्वत्थे लक्षकं जपेत् ॥ मातृषसुः संगदोषात्प्रणश्यति न संशे
यः ॥ १५ ॥ २५ ॥ तान्येव महोजपेन्मंत्रं शतवारं दिने दिने विंदते थधनं धान्यं स
त्कीर्तिं ब्रह्मवर्चसं ॥ ते दशगवा जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने ॥ अंतकाळे वि
लुते जो लभते नात्र संशयः ॥ ते क्षोणी जपेन्मंत्रं अष्टुतं विष्णुमांदरे ॥ शमान
यस्य दानस्य वैत्रे दोषो न विद्यते ॥ तां इयानो जपेन्मंत्रं जले जाप्यं सहस्रं वै ॥
उक्तां ते यस्य दानस्य किल्बिषं नात्र संशयः ॥ यवारधं जपेन्मंत्रं सहस्रं च
शिवालये ॥ नादानस्य विमुच्यते वैतरण्यां श्वकिल्बिषात् ॥ २५ ॥ २६ ॥
ओष्ठा विव जपेन्मंत्रं दिनं प्रति जपेदश ॥ वाग्देवामातृकां तस्य जिह्वाग्रे
वस्ते ते सदा ॥ ओष्ठी मंत्रेण जुहुयाद् दद्यात्स्वकुळे स्थिता ॥ त्रिमधुं चाज्य
साहस्रं प्रतिवर्षं ॥ तुफालुने ॥ कनिष्ठे दज्जपेन्मंत्रं यात्राकाळे प्रशस्य

ते ॥ प्रातरे वाथ सायाह्ने दिनं प्रति जपेदश ॥ कनिष्ठे दज्जपेन्मंत्रं पदवीरं तदा भवेत् ॥ वे
दविक्रयिणो गेहे भुक्ते पापात्प्रमुच्यते ॥ सोमस्य मा जपेन्मंत्रं सततं समदारुणं ॥ मनो
गता निपायानि क्षेयं याति सहस्रशः ॥ इहामग्ने जपेन्मंत्रं लक्षं चेद्दिष्णुसंनिधौ ॥ षष्ठीनां
त्रिशतं सत्यं स्वर्णं कृत्स्नं समं विदुः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अष्टकं २ ॥ इति ज्येष्ठ संविधाने प्रथमा
ध्यायः ॥ ॥ अग्निरस्मि जपेन्मंत्रं दशवारं दिने दिने नाभिं पृष्ठा भोजनातिक्षिप्तं पावनं
भवेत् ॥ अग्निरस्मि जपेन्मंत्रं कायशुद्धिं शिवालये ॥ अमासा मिंदुयुक्तानां कुंभमा
स्तेयदारविः ॥ इच्छंतीति जपेत्स्त्रुं लक्षं बिल्वे शतेपि वा ॥ कुष्ठनाशो भवेत्स्त्रुं माघमा
घमासेन संशयः ॥ भुनं दुवेमं मंत्रं च लक्षं चेत्त्रजपेज्जले ॥ षष्ठीनां त्रिंशत्त्रिशतं तीर्थं सि
धकृत्स्नं समं विदुः ॥ अहनहि जपेन्मंत्रं पंचविंशज्जपेदश ॥ ऊना तु मासिके भुक्ते तस्य
दोषो न लिप्यते ॥ यज्ञोहिते जपेन्मंत्रं विशद्वारं शिवालये ॥ श्राद्धे मायदा भुक्ते तदा
पापात्प्रमुच्यते ॥ प्रपर्वतीनां सुक्तं तु जपेत् लक्षं जले यदी ॥ बिल्वे वै पापनाशाय त

शम्भो तो भुमिमवाधुयात् ॥ १० ॥ व. १ ॥ अस्मे प्रयं धिमंत्रं च शतवारं दिने दिने ॥ बिल्वे वा प्रज
 पेजाप्यं बहुद्रव्यं च विंदति ॥ इन्द्रया ह त्रिस्तुक्ता निजपेत्पुपे स ह स्वकं ॥ आचार्यादिस्तु
 न कर्म शैवे वा वेष्टवे पिब ॥ उपसः पूर्यस्तु तं तु जपेत्तु क्षीरि बालये ॥ दत्तभूम्यपहार
 स्य दोषान्मुच्यते फाल्गुने ॥ मित्रो जनानि त्रिस्तुक्तं त्र्ययुतं तु शिवालये ॥ लिंगं स्पृ
 ष्वा जपेद्दीप्ता स्तरापी मुच्यते पुनः ॥ करवीरं स्तु गायत्र्या होमं कुर्यात्सि ह स्वकं ॥ व्याधि
 नाशो न वेक्षी प्रमृत्पु मे विनिवर्त्तते ॥ व्याहृति संपुटं तारं गायत्र्या मुतं जपेत् ॥ अन
 दू ॥ हं प्रगृहीति मुच्यते कल्मषा तदा ॥ अयुतं चैव गायत्र्या अथवा त्र्ययुतं जपेत् ॥
 माहा दोष प्रगृहीति मुच्यते कल्मषा तदा ॥ २० ॥ व. १ ॥ गायत्रि त्र्ययुतं जप्त्वा स
 म व्याहृति संपुटं ॥ दुरीतं न हितत्सर्वं दुष्टं ता य ददाति चेत् ॥ सप्तकोटि महामंत्रे
 र्यत्फलं लभते हि जः ॥ देवस्य सवितुर्वर्गं जपेत्फलं मान्नु यात् ॥ कृणुष्वेति जप्त्वा
 कं भ्रातृ काळे प्रशस्यते ॥ राक्षोघ्नं पितृलुप्यर्थं पूर्णं भवति सर्वतः ॥ अग्ने मूकज २

पस्तुक्तं भ्रातृ काळे प्रशस्यते ॥ शवारं दिने दिने ॥ यदा तदा ॥ ओपासनं विना भुंक्ते गृहस्थस्य
 न कल्मषात् ॥ नष्टं प्रजपेत्तं त्रं लक्षं च द्विष्टु मंदिरे ॥ त्रिंशन्नृषा धि कृष्णाणां प्राजापत्यं
 समं विदुः ॥ सुवीरं स्ते जपेत्तं त्रं दशवारं दिने दिने ॥ स्थूला स्पृष्टं न दोषस्तु भुवि भूतः सदा
 स्थितः ॥ १६ ॥ क. ३ ॥ गुरुपुण्यं यदा योगे ह स्ता कं वा जपेत् ॥ एकवारं त्रिवारं तु जपे
 त्स्तुक्तं कथामहा ॥ वामदेवां तु स्तुक्तं तु जपेत्तु रन्यत्र वा हरे ॥ ब्रह्महत्यादिवायातु विष्टु
 लोके महीयते ॥ हंसो मंत्रं जपेद्दीप्ता स्तु त्र्ययुतं विष्टु मंदिरे ॥ अर्घ्यं दद्यात्कुरोगी सु
 वर्णसदृशं वचः ॥ वायो भुक्त्वा जपेत्स्तुक्तं त्र्ययुतं तु शिवालये ॥ बहुधा वक्तव्यं रोगे विन
 शयति न संशयः ॥ एवापि जपेत्तं त्रं मार्गशीर्षे शिवालये ॥ उभयतो मुखं दानस्य ल
 क्षा दोषा त्रमुच्यते ॥ २५ ॥ व. १ ॥ क्षेत्रस्य पतिना स्तुक्तं त्रिजपेदन्वहं बुधः ॥ स्व
 क्षेत्रं भोगयोगां च त्रिवर्षं सर्वथा भवेत् ॥ अबोध्याग्निस्त्रिस्तुक्ता निपापघ्नं राज
 वश्यकं ॥ तत्प्रेरवाक्षीरकं लक्षं जपेन्माघे शिवालये ॥ जपेधि वेदमंत्रो यं शिरो

शक्ति-
१०

रोगो विनश्यति॥ आयुर्वर्ध्यादिपक्षाद् अयुतं विष्णुमंदिरं॥ वधेन दस्युं मंत्रं नदिनं प्र
तिजपेदत्र॥ शत्रुनाशो मृत्युनाशो रोगनाशश्च भूतिदः॥ १५५॥ अ० ॥ १॥ अग्रज
चंपादं च न्यूनं नृजपेदपि॥ अयुते ब्रह्मचारी च नरकान्मुच्यते तदा॥ तमुष्टिहोमं
त्रवारं कादशदिने दिने॥ श्रीकृष्णस्य तु यत्पुण्यं तत्पुण्यं वदिते जपन॥ यो देवज
पेनमंत्रौ लक्षं वेदेषु मंदिरं॥ राजसेवा स्य नरकं ज्येष्ठमासं विनश्यति॥ ज्यायां
सप्तम्ये मंत्रं तु धान्यां लक्षं जपेदपि॥ राजस्त्रीसंग नरकं मार्गशीर्षे विनश्यति॥
समुद्रमासां मंत्रं च बद्धं यत्पुतं जपेत्॥ विनश्यतदा सत्पं वश्य स्त्रीसंगक
लम्पे॥ सहिक्षत्रं च मंत्रं च जपेदश्वत्थमूलेके॥ अयुतं माघमासे तु क्षुद्रसेवा
तु संक्षयं॥ १५६॥ व॥ ६॥ श्येन आसां जपेन मंत्रमाश्वयुज्यां च लक्षकं॥ वेदनिदा
युतं पापं प्रणश्यति न संशयः॥ सदाष्टमो जपेन मंत्रं लक्षं तु फलं लुने॥ ब्रह्मस्य
चारी चतारु लक्षं मन्त्रायां विनश्यति॥ सुतं भरो जपेन मंत्रं सापुत्रीषु विसर्जितं॥ १०

चैत्रे लक्षं वदयति तस्य दोषा त्रमुच्यते॥ योजागार जपेन मंत्रमेक लक्षं शिवा लये॥ स्त्रीमात्र
संगदोस्तु नश्यति ब्रह्मचारिणः॥ रूयो न प्रजपेत्सत्तुं सहस्रं वै जले यदा॥ प्रायश्चित्तं
स्वीकरोति तदा पापा प्रमुच्यते॥ १५७॥ व॥ ७॥ प्रयुज्यते ५ जपेत्सत्तुं वाक्शुद्धिश्च तदा भ
वेत्॥ सप्तम्यारवि वारे वा जलमध्यं यदा दश॥ अधाजि शब्दः सत्तुं सर्वशरं पठति वै॥
इतिहासपुराणा निषङ्गं च सदृशं॥ तमु नूनं जपेत्सत्तुं दशवारं शिवा लये॥ अन्वष्ट
क्यां श्राद्धं भोक्ता तदा पापा प्रमुच्यते॥ त्रिमं गणं जपेन मंत्रं दशवारं विष्णुमंदिरं॥ उष्टिहोमो जी
पापस्य मुच्यते सर्वथा तदा॥ आवोयं तु जपेन मंत्रं दशवारं विना गुरोः॥ व्यतीपाते यदा भुंक्ते त
दा पापा प्रमुच्यते॥ १५८॥ व॥ ८॥ पूयं राजानमीर्यं च रातवारं जले पिबेत्॥ दृष्टि श्राद्धे यदा भुंक्ते
तदा पापा प्रमुच्यते॥ अरा इवे जपेन मंत्रं दशवारं न संशयः॥ सीमं चेत्यदा भुंक्ते तदा पापा प्र
मुच्यते॥ यत्प्रायासीष्टमंत्रं च शतवारं जपेद्विषे॥ अतिशक्त्ये हे भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते॥
प्रथिष्टप्रजपेन मंत्रौ रातवारं शिवा लये॥ सत्याह निषदा भुंक्ते तदा पापा प्रमुच्यते॥ प्रवश्यं
त्रिमं च विप्रो विह्वा लये यदा॥ जारिण्या भुंक्ते भोगांश्च तदा पा०॥ गवां भवेति मंत्रौ च

क्रवि. दशविह्वालयेयदा॥ कुंडलाभयदाभुंकेतदा॥ तेअज्येष्टा जपेन्मंत्रं दशविह्वालयेयदा॥
 १९ दिवादिभोजनं कृत्वा तदा॥ स० व०॥ वयानये जपेन्मंत्रं शतसंख्या जके स्थितः॥ रात्रौ दि
 भोजनं कृत्वा तदा॥ मिमातु धौर्जिषे मंत्रं शतवारं शिवा लये॥ नार्या युक्तो यदाभुंकेतदा॥
 स्त्रिअग्निं जपेन्मंत्रं शतवारं यतं ददा॥ पंचयज्ञविहिनस्य गृहे भुंकेन पातकं॥ आयतस्तु
 जपेत्सूक्तं दशविह्वालये॥ हस्तदत्तं यदाभुंकेतदा॥ पर्वतश्चिज्जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मे
 षं॥ पत्न्या संतु यदाभुंके पात्रस्ते प्रेरितं तदा॥ वरा इव जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा॥ बहुवश्रक
 पात्रं भुंजते तेन कल्मेषात्॥ स० व०॥ अज्येष्टा सो जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मेषं॥ या
 नादिदर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुंके यदा तदा॥ यदुत्तमे जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा रजस्य लारवं
 भुवा पश्चाद्भुंके न दुष्यति॥ अग्निश्च ये जपेन्मंत्रं शतवारं विशेषतः॥ अंत्यजातिवरं भुवा
 पश्चाद्भुंके न दुष्यति॥ अग्नेमरुद्रि मंत्रं च किल्बिषान् शतं जपेत्॥ भुंजते तेनैक पात्रं तु
 बहवो ब्रह्मचारिणः॥ के घानराजपेत्सूक्तं मेकवारं प्रशस्तं॥ अष्टकादिश्चाह भोक्ता
 लिप्यते नैव कल्मेषात्॥ तेन क्रतुं सत्तं चारुं कवारं जपेदुधः॥ युगादिश्चाह भोक्ता च १९

तदापापा॥ स० व०॥ १९॥ क्रतुस्येति जपेत्सूक्तं त्र्ययुतं विह्वालये॥ अश्वत्थे मा
 चमासेतु मंत्रं रोगो विनश्यति॥ वरुणो वी जपेत्सूक्तं मयुतं धात्र्यमृत्कके॥ तीव्रादि
 व्याधिना शस्तु सुखि पश्चात्स्थिरो भुवि॥ महो नो अयसूक्तं तु लक्ष्मो घे जपतिया॥
 दुष्कृताद्रियमाभुंके मुच्यते भू सुरास्ततः॥ विश्वानि देवमंत्रं च प्रत्यहं प्रजपेदश
 सवारिषसमंत्रं व सवारिषसमंत्रं रिष्टं प्रदायकं॥ अगावस्तु जपेत्सूक्तं ज्येष्ठे
 वै त्र्ययुतं जपेत्॥ गोदानस्य तु यत्पापं प्रपश्यति न संशयः॥ स० व०॥ अप्र
 र्या प्रजपेत्सूक्तं मेकवारं दिने दिने॥ विह्वालये जले वापि क्रतुनां लभते फलं॥
 संचले प्रजपेत्सूक्तं बर्ह्यां किल्बिषेन तु॥ प्रयश्चितं माघमाघमासे त्र्ययुतं स्वी
 करोति चेतः॥ दिने दिने साहस्रं जपेन्मंत्रं मया दितः॥ वसरोंते भोगयोग्यं ध
 नं भूमि लभेद्वरं॥ इरात्रिदा जपेन्मंत्रं लक्षं माघे जले यदि॥ गृहस्थधर्मलोप
 स्य प्रयश्चितं तदेव हि॥ तं बोधिया जपेन्मंत्रं लक्षं त्रैशिवालये॥ धर्मवारीणा

ऋग्वि.

१२

ब्रह्मचारिणो धर्मस्य शून्यं वै पूजयिष्ये ॥ जपे नमंत्रं च वर्धन्यं कार्त्तिक्यां विष्णु
मंदिरं ॥ वानप्रस्थाश्रमो धर्मो न्यूनं संपूर्यतमिमात् ॥ ऋ ६ ॥ व १३ ॥ ए
वा जज्ञानं नमंत्रं च जपेद्वै विष्णुसंनिधौ ॥ नृक्षेत्रे नृक्षधने पुत्राणां प्राप्य सर्व
था ॥ मंदस्पर्कवे मंत्रं तु बुद्धिदं प्रतियं कवि ॥ अप्रियान च लोकेषु प्रियास्तस्य
जना भुवि ॥ अयमुशानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छत ॥ मनःशुद्धिं कायशुद्धिं वा
कशुद्धिं चैव विंदति ॥ अणिमादिमहांसिद्धिं लब्ध्वा लोकेषु विश्रुतं ॥ इदमि
व जपे नमंत्रं दिनं प्रति जपेच्छत ॥ प्रातस्मिहो व्रते च विस्मिहो नास्ति सर्वदा ॥
अस्य पितृजपे नमंत्रं दिनं प्रति जपेच्छत ॥ पितृभक्तिस्तु पुत्रस्य मातृभक्ति
श्रवदौ ॥ सद्वा १७ ॥ समिद्धे अग्नौ मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छत ॥ कायिकदेव
तानां च नश्यते नात्र संशयः ॥ यदि द्रुदिवि मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छत ॥ वाचि
कदेवतानां च नश्यते नात्र संशयः ॥ अहेळमानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छत ॥ शा १२

अहेळमानो मंत्रं च दिनं प्रति जपेच्छत ॥ शास्त्रेषु संशयो नास्ति विश्वासः संशयो भवेत् ॥ योतका
कुजपे नमंत्रं दिनं प्रति शतं जपेत् ॥ विपरीतं न शास्त्रेषु यदर्थं दृश्यते सदा ॥ एष द्रुसो जपे नमंत्रं
शतवारं दिने दिने ॥ वांति बुद्धिर्न शास्त्रेषु यथा तथ्यं च दृश्यते ॥ सद्वा १५ ॥ सुतः सोमो जपे नमंत्रं
त्रं शतवारं दिने दिने ॥ अन्यथार्थं न शास्त्रेषु यथा तथ्यं दृश्यते ततः ॥ द्रुयामसि जपे नमंत्रं शतवारं
दिने दिने ॥ आसौ कस्तुपुराणार्थे यथा तथ्यं दृश्यते तदा ॥ प्रत्यस्मै प्रजपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥
महावाक्येषु विश्वासो मे विश्वसं न सर्वथा ॥ एमे नमंत्रं जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ स्मृत्यर्थे नान्य
था बुधियर्थं पश्यती दीजः ॥ यदी सुते भिर्मंत्रं विंशद्वारं जकेयदि ॥ उन्मासं यदि यो भुंक्ते पा
तको मुच्यते तदा ॥ ऋ ६ ॥ व १६ ॥ स्वादु क्लृप्तं जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ वरुना सह वक्तव्यं
मेदिन्यां कीर्त्तनं दिजः ॥ अयं स्वादु जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ राक्षसः सह वक्तव्यं तेभ्यो
भुक्तिं प्रयाति भाः ॥ अयं मे पीतो मंत्रं च जपे कुर्यात्काले जके ॥ दिने दिने प्रवक्तव्यं अजे अहं
यवाभुवि ॥ अयं स यो जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ गंधर्वः सह वक्तव्यं सीतायं विंदते भु
वि ॥ अयं विदुः जपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ किनरेः सह वक्तव्यं सौदर्यं कांतिमेति सः ॥ ऋ ५
धृणत पितृजपे नमंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ ब्रह्मणा सह वक्तव्यं ब्रह्मलोके महीयते ॥ इदं प्रणा

१३. ऋषिः जपे मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ विष्णुना सह बक्तान्च विष्णु लोके महीयते ॥ उरुं नो प्रजपे मंत्रं
 शतवारं दिने दिने ॥ शीव लोके महीयते ॥ वरिष्ठे नो जपे मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ किं न
 हे सह वक्ता च स पुत्रा भूति मे तिसः ॥ इन्द्र मर्म मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ विंदते वै
 धनं धान्यं वक्ता विद्या मे सह ॥ सप ॥ वगिणी ॥ यज्ञाय जपे मंत्रं मे कथायां जके
 पिवा ॥ गणिका नयदा भुंक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते ॥ कृष्णे जने जपे मंत्रं शतं धायां ज
 के पिवा ॥ स्वामिदो ही गृहे भुंक्ते तदा ॥ पञ्च न्यवाता गते च शतवारं जके यदा ॥ दी
 र्घी पी गृहे भुंक्ते तदा पापात् ॥ आयुवानो जपे दूर्ग शतवारं यदा तदा ॥ पिशुनस्य
 गृहे भुंक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते ॥ कुवे वी देवी वर्गं च वदेयं विशतं जपेत् ॥ पशुनस्यादा
 न लोका तदाः ॥ कृष्णव १० ॥ ति नो रा यो जपे दूर्ग शतवारं शिवा लये ॥ अकार्यं जगृहे
 भुंक्ते तदा ॥ ४ ॥ अभित्यं वीरं वर्गं च शतवारं जके जके पेत् ॥ अस्पृश्यं गृहे भुंक्ते तदा ॥
 ५ ॥ उदुत्यं प्रजपे दूर्ग शतवारं शिवा लये ॥ व्याकुलस्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ मानो ह काय
 वर्गं च शतं विष्वा लये जपेत् ॥ द्वेष्यं गृहे यदा भुंक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते ॥ तेन इन्द्र जपे दूर्ग
 शतवारं शिवा लये ॥ कुंजरस्य यदा गृहे भुंक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते ॥ नत हिवा जपे दूर्ग श

तवारं जके यदा ॥ दयस्य गृहे भुंक्ते तदा पापात् प्रमुच्यते ॥ स्तोत्रमिदं जपे दूर्ग शतवारं
 जके यदा ॥ कृष्णं नतु यदा भुंक्ते तदा ॥ ६ ॥ वर्ग २० ॥ वयमुत्वापथः सक्तं शतवारं दिने
 दिने ॥ जपे दूर्ग शतवारं दिने दिने ॥ संपूर्णं चिदुषा सक्तं नष्टं जपे दूर्ग शतवारं
 पुनरायाति तस्यास्य हतं श्रीरादिकैर्यदि ॥ एहि वां प्रजपे मंत्रं सहस्रं तु जकाशये ॥ ब्रह्म
 स्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ जपे मंत्रं सहस्रं विष्णु मंदिरे ॥ पापात् प्रमुच्यते सत्यं भुंक्ते
 हे सुसुरापिनः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इन्द्रा प्रजपे मंत्रं सहस्रं तु जके यदा ॥ स्वर्गोत्थि गृहे
 भुंक्ते तदा ॥ १० ॥ उक्तं प्रजपे मंत्रं सहस्रं तु शिवा लये ॥ तज्यगस्य गृहे भुंक्ते तदा ॥ प्रनु
 वाच जपे मंत्रं सहस्रं विष्णु मंदिरे ॥ ते सुसर्गा गृहे भुंक्ते तदा पापात् ॥ श्रथ दूर्ग जपे मंत्रं
 मेकवारं दिने दिने ॥ परां चैतां तदनास्ती सक्तं त्यदा रास्त्राता मति ॥ इयमददा जपे मंत्रं
 कंतस्य सारस्वतं भवेत् ॥ वाग्देवी मात को प्रतु मार्ग शीर्षयुते न वेत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ अष्टक १ ॥
 अग्निं नरो जपे मंत्रं भगिनी संगं संभवान् ॥ बिल्वमुत्के लक्ष संख्या मनसो मुच्यते तदा ॥
 चमे ब्रह्माणि मंत्रं च दिने प्रति जपेत् ॥ दुर्बुद्धिः सर्वथा नास्ति सुबुद्धिर्वर्तते सदा ॥ सूर्य

ऋग्वि० पातजपेः सूक्तं दिनं प्रति जपे०॥ सदा सुखं सदा भद्रं मां न्यतां विंदते सदा॥ यूयं पातज
 १४८ चेत्यादं दिनं प्रति०॥ निधिसंस्तुष्टु सुखं भुंक्ते बहुभिः सह सर्वथा॥ शान्त इन्द्रो ग्रीस
 कं हि पंचवारं दिने दिने॥ नित्यं जापी शिवायै लु रुद्र लोकं सगच्छति॥ प्रब्रजेतुं जपेः सूक्तं
 कं मे सत्तरशतं यदि॥ सहस्रमंत्रसदृशं किमलभ्य जगन्नेये॥ प्रब्रजेतुं जपेः सूक्तं द
 शवारं दिने दिने॥ विषयेषु जुगुप्सा च ब्रह्मज्ञानं भवेत्ततः॥ ऋ० वर्ग २३॥ प्रातरग्निं जपेः सू
 क्तं जके लक्षं शिवे पि वा कन्या थी लि भते कं न्या ला जां कुत्वा मुतं भवेत्॥ याः प्रवत इति
 मंत्रं च स्नानादि च सा भवेत्॥ वापी के पत दा गा दिन दी पु प्रार्थना तिमं॥ अमी व हे तु
 सूक्तं तु शत संख्या शिवा लये॥ अयुतं चेत्कुष्ठ रोगी स्वर्गं वर्ण प्रयाति सः॥ प्रणवस्य
 व्याहृतीनां त्र्ययुतं संपुटं जपेत्॥ त्र्यंबकं च महा मंत्रं मृत्युमेव निवर्तते॥ नित्यं जा
 पी विवाये वा आरोग्यं चैव विंदति॥ मृत्युं जयार्थं गोदानं गृहीत्वा त्र्ययुतं जपेत्॥
 व्याहृती संपुटं दंतारं लक्षं ह्यंतं शिष्यति॥ देवार्थं तु दानं गृहीत्वा चैतदोषं कुरु॥
 व्याहृती संपुटं दंतारं लक्षं चैव जपेत् यदि॥ ऋ० वर्ग २४॥ यदधेति जपेः सूक्तं वाग्दो १४९

पातु विमुच्यते॥ समम्यारवि वोरतु माघमासे जह्नु शतं॥ व्यूषावः षट् सूक्ता नि प्रा
 तस्त्ये व जे छे सुधीः॥ हरिण्यादधिकं धान्यं सर्वसिद्धिं प्रयच्छति॥ धूसुत्वा जपे मंत्रं अयु
 तं श्रवणादिना॥ बंधना मुच्यते सत्यं नारी वा पुरुषोऽपि वा॥ अध्वर्यवा जपे मंत्रं सह
 स्त्रं तु जके यदि॥ गघां नंतु यदा भुंक्ते तदा०॥ माचिदन्य जपेः सूक्तं मुत्री संगे न दूषितः॥
 अश्वत्थे फालुने लक्षं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः॥ इरादिह व सूक्तं तु दशलक्षं जपे यदि॥
 सर्वपाप विनिर्मुक्तो मुक्तो रुद्रो भवेद्दिजः॥ सद्द्वरेण॥ यद्द्वेति जपेः सूक्तं काय दोषा
 त्प्रमुच्यते॥ जन्मांतरसहस्रेषु काय दोषा त्प्रमुच्य॥ वयमुत्ता जपेः सूक्तं लोभनाशः
 सदा भवेत्॥ उदारानि ततः ससं लक्षां वै विष्णु मंदिरं॥ इच्छा हि जपे मंत्रं त्र्ययुतं
 विष्णु मंदिरं॥ भगदरा प्रमुच्येत जके वा भूति दं नृणां॥ दामानं प्रजपे मंत्रं त्र्ययु
 तं बिल्वमूले॥ अतिसारा त्प्रमुच्येत ज्यो जीवे सतु सद्यनि॥ येषा मा बाधो मंत्रं च
 जपेद्द्वययुतं जके॥ बाळ या हा नि पी ज्यंते भूत प्रेता दयस्तथा॥ उदस्य शोचि मंत्रं च

कवि०

१५

जपेद्वैविष्णुमंदिरे॥ एकज्येष्ठादिमुच्येतप्रत्यंचफाल्गुनेतदा॥ उडुतिष्ठजपेन्मंत्रं
बदर्यात्र्ययुतंयदा॥ देरितंनष्टकार्यंचसर्वथानस्यशेत्तदा॥ सं० वगर्हि॥ येतिश
तिजपेन्मंत्रंनिवाचयदादिजः॥ यस्याद्वासीप्रतिग्राहीतदापापामुच्यते॥ प्रकृता
निपेत्सूक्तंमाघमासेतुलक्षकं॥ तणवाळवधानांचपापदोषात्प्रमुच्यते॥ अग्निने
द्रेणवाअयुतेनजपेनच॥ क्षत्रियाणांचनारीणांसंगच्छेत्किल्बिषंनहि॥ इमेविप्रस्य
सूक्तंजपेत्कोटिंजकेयदि॥ बहुस्त्रियातिसंसर्गदोषानश्येत्यसंशयः॥ न० ५ वं० ॥
समिधानिजपेन्मंत्रंशतवारंदिनेदिने॥ पिशाचोद्विश्यअसाक्षीतोजनंभुंजेतदा॥
अग्निःभुविजपेन्मंत्रंशतवारंदिनेदिने॥ पिशाचोद्विश्यभक्तानि॥ भुंजतेतुसु
रास्तथा॥ व्यावतोवैतिसूक्तंच॥ जपःकोट्योपदुःखीतः॥ करोतिशक्तिदःपश्चा
त्र्ययुतंचजपेत्ततः॥ महिवोमहदोषात्तुश्रावणेत्तुविनश्यति॥ लक्षमेकंजपेत्त
क्तंकाळपुरुषसग्रहात्॥ स्वादोरभक्षिसूक्तंजपेद्वैविष्णुसंनिधौ॥ राद्वैवापुण्य १५

काळेवा सर्वसिद्धिंचविंदति॥ अमायांश्राद्धंतेवैत्यनःपश्चाज्जपेद्वचं॥ प्रतिपद्यस्विकेपा
पैःमुच्यतेनात्रसंशयः॥ न० ६ वं० ॥ प्रभंगीतिजपेन्मंत्रंलक्षसंख्याशिवालये॥ वीर
व्यासंगदोषस्तुप्रणश्यतिनसंशयः॥ जोअस्माउपसूक्तंतुलक्षसंख्याशिवालये॥ दि
नाकीर्त्यस्त्रियासंगमुच्यतेनात्रसंशयः॥ तंतमिद्राधसेसूक्तंहोमंकुयात्सहकं॥ अर्केण
मधुयुक्तानिशिरोरोगोविनश्याति॥ मार्गशीर्षेजपेत्लक्षयोरोजेतिचमंत्रकं॥ बेश्यास्त्री
संगदोषस्तुधात्र्यानश्येत्यसंशयः॥ विशोविशोजपेत्सूक्तंधात्र्यावात्र्ययुतंजपेत्॥
स्त्रीणांपुसांचपापघ्नीचांद्रायणशताधिकं॥ आतुसूक्तेनसाहस्रंहोमंतुलभतेतुस॥
धर्मार्थकाममोक्षादिसर्विर्मधुसमंपयः॥ न० ६ वं० ॥ तंबोदस्मज्जपेत्सूक्तंमंत्रंश
तवारंदिनेदिने॥ रागद्वेषस्तदानास्तीव्रतुष्टिर्नसंशयः॥ कन्यावाररिसूक्तंतुबया
पंचलक्षकं॥ करुस्त्रीसंगदोषेणमुच्यतेनात्रसंशयः॥ मदवकत्रमंत्रंवैशवारंज
पेत्तदा॥ जनवश्यंराजवश्यंदैववचश्चरतिर्द॥ इद्रायसामसूक्तंवैश्राद्धेविंचेयदाभवेत्॥
अग्न्यादिभिर्भोजनंतु॥ श्राद्धं संपूर्णमिवहि॥ स्वादिष्ठयाद्यप्रपयतिजपेद्वैविष्णुसंनिधौ॥

क्र. गि.
१६

चैत्रे रोद प्रशस्यतु महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ क्र. ५ वरग ३० आदी ॥ इति सैख्यक्र. विधाने द्वि-
तीयोऽध्यायः ॥ ॥ अयावीती जपेद्द्विगुणं नो देवास्त्रयः शुभं ॥ प्रणवव्याहृतीनां न-
वशतसरव्या शिवा लये ॥ प्रदेवमग्रपयति मे परस्त्वैसक जपेत् ॥ उपस्थाने दशसूयं
महापातकनाशनं ॥ प्रदेवमग्रसूक्तं तु दशवारं दिने दिने ॥ तद्देहो धनं सत्यं धनं धनं
ववर्धते ॥ जातिसंकरदोषस्तु ॥ धर्ता सूक्ते विनश्यति ॥ गुरुपुष्ये यदा योगे हस्ता
केवा जके शतं ॥ अश्वहत्यादिदोषास्तु १ धर्ता सूक्ते विनश्यति ॥ आश्वयुजां नवम्यां
वैशक्रियुक्ते न्येदेवते क्र. ५ वरग १ ॥ इषमूर्जं जपेत्पादं दिनं प्रति जके छतं ॥ मेदिनी च
धनं धान्यं भुंक्ते पुत्रादिभिः सह ॥ ब्रह्मो देवानां मंत्रं च शतवारं शिवा लये ॥ नदी तु
त्यं ह्यवास्तानां तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ अश्वो नक्रं दोमं च शतवारं जके यदा ॥ अश्व-
विक्रयिणो गेहे भुंक्ते पापात्प्रमुच्यते ॥ शतधारा जपे नमंत्रं शतवारं शिवा लये ॥ रस-
विक्रयिणो गेहे भुंक्ते पापा ॥ दिवो न सपमं मंत्रं च बह्व्यं तु शतं जपेत् ॥ उष्ट्रविक्रयि-
णो गेहे भुंक्ते पापा ॥ प्रतधारा जपेद्द्विगुणं दिनं प्रति जपेद्दश ॥ अतिविक्रयिणो गेहे १६ ॥

भुंक्ते पापा ॥ एवानः सोमवर्ग तु १ दिनं प्रति जपेद्दश ॥ सर्वस्वर्णनिमित्तं च वेदकतुर्नक ५ लम्प ॥
महत्त सोमवर्गं च लक्षं चेद्दिष्टुमंदिरे ॥ कन्याविक्रयदोषस्तु प्रणश्यति न संशयः ॥ पुरोजिती
जपेत्सूक्तं गोष्ठानां पापनाशनं ॥ गृहणे च द्रव्ये विमोक्षपथं कर्मस्य ॥ नानानं वा जपेत्सू-
क्तं शतवारं दिने दिने ॥ अकमास दिनं जप्त्वा पदमेति पदं विनो ॥ क्र. ५ ॥ वर ३ ॥ अग्रे हं जेत्सू-
क्तं मदना संसदाने वेत् ॥ अयुतं सर्वं सिद्धिं च फलं पुने विष्टुमं दिरे ॥ एकः समुद्रो मंत्रं च दिनं
प्रति जपेद्दश ॥ किंचि नस्ति दृष्टक बुद्धिः परमात्मनि संस्थिताः ॥ अयं सस्तु त्रयोदश्यां मा-
मनीषी जपेद्दश ॥ यमस्यास्य महद्गोत्रं विष्टु लोकं सगच्छति ॥ परं मृत्योस्तु सूक्तं वै संकी-
र्णं धुपघातकात् ॥ जपेद्बलक्षं सख्या तु नदी संगे विष्टुच्यते ॥ सूर्यजं नमस्तु प्राणि कृता
पीडा विनश्यति ॥ तत्पुत्रो न वज्रं कुयात्तदयुतं मधुना तिलैः ॥ विंदति प्रीतिता तस्य तेन सा-
दं न संशयः ॥ क्र. ५ वर १ ॥ निवर्तय जपेत्सूक्तं परकायं निगतिः ॥ कार्तिक्यां कीर्तिमा-
धीमान् अयुतं विष्टुमं दिरे ॥ अग्निमीळे भुजां सूक्तं प्राणस्योक्तं कर्षणे जपेत् ॥ सर्वेषां प्रा-
णिनामेव शतवारं शिवा लये ॥ सूक्तं द्वादशलक्षं वै जपेद्दशो ममिमं जपेत् ॥ अनामिक्यां

ऋग्वि० संगदोषो वैत्रादौ फा लुनेवहि॥ प्रवोधारि रिचे मंत्रं बहयं लिखकं जपेत्॥ कृत्स्नं सां तपनं स
 ९७ त्यमहापातकनाशनं॥ प्रमायुमुजे सुक्तं तु नश्यत्यनृत किं लिखेत्॥ न घां वापुत संख्याये
 सविषाग्नौ सहस्रकं॥ द्विष्टिः श्वश्रु जपे मंत्रं मार्गशणितु लक्षकं॥ स्नुषायाः संगदोष
 यमुच्यते विष्णु मंदिरा॥ ऋ ६ व ५॥ अन्ये नम जपे मंत्रं लक्ष संख्या शिवालये॥ परस्त्री सं
 गदोषेण माघ मासे विमुच्यते॥ यदा दीध्ये जपे मंत्रं दशवारं दिने दिने॥ अकाले नित्य
 क माणि काले काले कृता निवै॥ सभा मेति जपे मंत्रं त्रिंशद्वारं दिने दिने॥ राज्ञः प्रीति
 लभेद्दुर्वी प्रजा सुप्रीतिवर्धनं॥ अश्वास जपे मंत्रं त्रिंशद्वारं दिने दिने॥ नित्य वक्त्रं
 दिव्य भोगं बहु द्रव्यं विदति॥ अबुध्र मुत्य सुक्तं तु माघे लक्षं जपे छिवे॥ सर्व पाप विनि
 मुक्तो देव द्रव्यादि मुच्यते॥ ऋ ५ वर्ग दी॥ उषसान्ता सुक्तं तु जपे द्वादौ जले पिवा॥ प्र
 मान ज्ञान तो भुंक्ते सूत कान् च किं लिखेत्॥ नमो मित्रस्य सुक्तं वाच्य युतं गुरु तल्य कः॥
 शान तो ज्ञा तो वापि मुच्यते विष्णु मंदिरा॥ न तं राजा नो मंत्रं च धाम्नां लक्षं करोति चेत्
 प्रातिग्रहे पुष्टं सो वै बिल्वे वानश्यति लघं॥ समान मुत्यं मंत्रं च सहस्रं तु यदा जेवत्॥ ९७

श्वदानं ज्ञान तो भुंक्ते प्रमदा दान क ल्मषं॥ ऋ ४ वर्ग दी॥ अस्ते वस्तु जपे मंत्रं सहस्रैवै न क
 ल्मषं॥ प्रमदा दान तो भुंक्ते गणां न तु यदा तदा॥ दोहे नगां जपे मंत्रं त्रय युतं तं न क ल्म
 षं॥ ज्ञान तो ज्ञा तो भुंक्ते पतिता नं यदा जेवत्॥ किमंगत्वा जपे द्दुर्गं मंत्रं अयुतं च यथा
 लुधिः॥ ज्ञान तो पि यदा भुंक्ते कु स हस्ते न क ल्मषं॥ त्वां जनाः प्र जपे मंत्रं शतं पंच
 शिवा लये॥ कृत्रि मानं यदा भुंक्ते तदा पापा प्र मुच्यते॥ धनं न स्य द्रं मंत्रं च शतं पंच
 व जले जपेत्॥ भुंक्ते यदा कु वेश्या नंतदा पापा प्र मुच्यते॥ ऋ ५ वर्ग दी॥ यस्मि न्य
 जपे मंत्रं शतवारं दिने दिने॥ सदा परान्न भोक्ता च तदा पापा ० आराधने जपे मंत्रं
 त्रं शतवारं दिने दिने॥ प्रदीपं कांचनं चैव लभते शत्रु नाशनं॥ प्रयमंत श्व तु मंत्राः
 सदा दश जके जपेत्॥ वषा तीना न्न भोक्ता च तदा पापा ०॥ अष्टा मद्रं सूक्तं वा
 वारं जके जपेत्॥ बधिरा नं यदा भुंक्ते तदा पापा ०॥ आया त्विंद्रो जपेत्सूक्तं एक वा
 रं शिवा लये॥ भुंक्ते भुंक्ते ब्रह्म वधे विमुच्येत यदा तदा॥ दिवस्प रि जपेत्सूक्तं

करि विवारं जप्ते विवा ॥ पर्यटान्नं यदा भुंक्ते तदा ॥ ऋ ६ वर्ग २ ॥ अष्टक ॥ ७ ॥ प्रहोतेति जपे
 मंत्रं सावस्तान्न फलं लभेत् ॥ दिवाश्च सूर्ये केतु ॥ दिनं प्रति जपेत् ॥ जगत् ॥ मेति ज
 पेत् ॥ लक्ष्मिं सरस्वतीं फाल्गुने ॥ कुजरस्य तु दानस्य पापान्मुच्यते वै द्विजः ॥ अहं भुवं
 जपेत् ॥ मंत्रं एकवारं यदा तदा ॥ जयति चेत्यनर्थं ॥ पापान्मुच्येत सत्यतः ॥ अहं हं
 गते स्तुतं शतवारं दिने दिने ॥ तदा मृत्युभयं नास्तीति स्थितं परमात्मनि ॥ अ
 हं मत्कं जपेत् ॥ मंत्रं शतं ध्यायादिने दिने ॥ त्रिकांशं ज्ञानसिद्धिं च विंदते सर्वथा द्विजः ॥
 अहं रंध्रं मंत्रं च प्रणश्यति समं विदुः ॥ दिने दिने चैकवारं जपेत् सायुज्यमेति च ॥
 ॥ ऋ ६ वर्ग १० ॥ अहं स यो जपेत् मंत्रं पापघ्नं सर्वकामदं ॥ अजपक्षस्य यत्पुण्यं
 तत्पुण्यं विंदते द्विजः ॥ महत्तत्प्रजपेत् ॥ मंत्रं पंचवारं दिने दिने ॥ उपवीतं विना दोषा
 न स्पृशेद्दिधुरंततः ॥ विश्वे देवाः शास्तृनेति जपेत् ॥ मंत्रं जप्ते विवा ॥ चिंतां ग्रं वै विमुच्ये
 तस्तु वणादि वस्तु ग्रहात् ॥ तां सुते चैव स्तुतं तु भद्रं पश्यन्मुतं जपेत् ॥ एष श्री १८

गदोणस्तु भावणे तु विशुध्यति ॥ अधागा वो जपेत् मंत्रं लक्षं बिल्वेशिवालये ॥ क्षेत्रा
 पहारनरकं प्रणश्यति न संशयः ॥ ऋ ५ वर्ग ११ ॥ अधत्वा मिंद्रमंत्रं वा अपुतं फाल्गुने
 जपेत् ॥ यस्मादुद्देशदानं च शतं तस्मै न कल्मषं ॥ प्रतिगृह्णीति पादं च दिनं प्रति जपे
 तं ॥ सुबुद्धिः सर्वविज्ञो दुर्बुद्धिर्न द्वैव सर्वथा ॥ कथा देवानां मंत्रं च हीनं प्रति शतं
 जपेत् ॥ प्रारब्धं निश्चितं कर्म विनश्यति न संशयः ॥ मूर्खे वा पंडितो वा विनारी
 वा देवमेव वा ॥ प्रारब्धं वर्त्तमानं तु भोगादवप्रणश्यति ॥ क्रतुयंति क्रतवश्च शत
 वारं दिने दिने ॥ आगा भिकंति प्रध्वंसे विनश्यति न संशयः ॥ प्रापश्चित्तं तु सा
 मान्यं ॥ दुर्मृतानां मळं विदं प्राप्यते च दृष्टं क्लृप्तं जपेत् ॥ मंत्रं बृहस्पतिः ॥ ऋ ६ वर्ग २ ॥
 सक्तमिव जपेत् मंत्रं शतवारं दिने दिने ॥ लक्ष्मीं स्तपवते न स्यात् ॥ अलक्ष्मीर्निहतं कु
 लं ॥ दिने दिने क्षिरो गी च वयो मंत्रं जपेद्दश ॥ आपो गृहीत्वा जपेत् विना चक्षुषीक्ष
 जयेत्तदा ॥ वस्त्रां वा जपेत् पादं शतवारं दिने दिने ॥ निनिं स्पृष्ट्वा सुरवंभुं के वज्र

कृष्णि.
१९

सिंहसहस्रवर्था॥ धियावाप्रजपेत्पादं शतवारं दिने दिने॥ यावाद्यथिव्योरैश्वर्यबुध्य
यज्ञैश्च विंदति॥ अर्चतो वा जपेत्पादं शतवारं दिने दिने॥ धनवांश्च भुवि स्थित्वा प्रजा
नांश्च यमां लभेत्॥ वनुवाये जपेत्पादं द्वादशवारं॥ स्वर्द्धवास्तेन संतुष्टा बुद्ध्यां सि
वन्ति॥ ऋद्धि व १३॥ त्रिजपेत्प्रसुवः सूक्तं स्नानलोभो भवेद्यदा॥ जपेच्छुद्धदशम्यां
तु व्यतीपाते जले सुधीः॥ स्नानादिकं जपेन्मंत्रं इमं मे गंग इत्यपि॥ सकृज्जले
नरस्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ अग्निः सप्तं जपेत्सूक्तं दीक्षितो नावधो यदि॥ त
स्य दोषो न लिप्येत न्ययुतं विष्णुसंनिधौ॥ नतं विद्वा जपेन्मंत्रं जले लक्षं जपेद्य
दि॥ बद्धप्राणिबधानां तु॥ तद्दोषाच्च विनश्यति॥ यस्ते मन्यो जपेन्मंत्रं आश्वयु
ज्यां तु लक्षकं॥ महिषीदानदोषस्तमुच्यते किल्बिषा ततः॥ ऋ ५ व १४॥ वि
श्वतश्चक्षुर्मंत्रं च दिने प्रतिजपेद्दश॥ एकबुद्धिं सदा तस्यै महाविष्णुविवर्तते॥
सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्द्विज्वा लयेद्दश॥ उत्साहेषु यदा भुंक्ते तदा पापा॥ सु १९

किं शुक्रं जपेन्मंत्रं शतवारं दिने दिने॥ जननं मरणं नास्ति ततः सायुज्यमेतिसः॥ इमा
त्वमिद्रमंत्रं च श्रवते॥ जपेत्ते लभेते पुत्रमारोग्यं वै स जीवीनः॥ सम्राज्ञी ती जपेन्म
त्रं शत॥ पतिव्रतस्त्रिभार्याया दृष्टा दृष्टप्रवृद्धिनी॥ समं जं तु जपेन्मंत्रं शत॥
दंपत्योः प्रेममैत्री च पापिनी न निवर्तते॥ ऋद्धि व १६॥ विहिंसो तो जपेत्सूक्तं गुरु
रुधिः कारदोषकृत्॥ माघे वा फाल्गुने वापि रेवत्या भागवते शत॥ रक्षो हणं जपे
त्सूक्तं मत्सरो नास्ति सत्यतः॥ लक्षं चैव विततं जले वा भवमस्ते लक्षे॥ हविष्या
तं जपेत्सूक्तं महापातकनाशनं॥ दिने दिने त्रिवारं तु विद्यास्त्री सुकुले स्थिता॥
मूर्धन्येने साध्यते शतवारं दिने दिने॥ सुरापत्यल्यगस्तेन संयोगी ब्रह्मघातकः॥
यदेह न ऋचं मंत्रं षण्मासं यदि जपेत्॥ अष्टाविंशतिरष्टौ वा ऋण मोक्षो न संश
यः॥ ऋ ५ व १६॥ सहस्रं शीर्षेति सूक्तं वा त्रिवारं च दिने दिने॥ विष्णोः सवर्द्ध
वानां सर्वार्चनफलं लभेत्॥ ते सोमादौ जपेन्मंत्रं शत॥ सुरवं स्वर्गमिवाप्नोति क

ऋग्वि. ल्यपयंतसोऽस्मिताः॥ वृषावो अंशुर्मंत्रं प्रत्यहं प्रजपेद्दशबहुक्षेत्रं बहुद्वयं भु
 नक्ति बहुभिः सह॥ यासु जह पिजिपेन्मंत्रं सर्वहोमफलं लभेत्॥ सहस्रं वा मुनि
 संख्या नदीसंगेषु लभ्यते॥ या ओषधी जपेत्सूक्तं विरहे प्रत्यहं सन्ते॥ यदि सृ
 ष्ठाभूमि कुंभौ धान्यं तस्याक्षयं भवेत्॥ ऋ५ वर्ग १७॥ उभा उन्ननं सूक्तं तु तत्संयो
 गी च पातकी॥ चतुर्लक्षं जपेद्दीमान्मुच्यते सर्वपातकैः घमसि मंता मंत्रं च शतज
 स्वायदातदा॥ यदि चेद्भुजचारी च भक्तिकाळेन कल्पं॥ तिस्रो देवा यमं त्रं प्रज
 पेत्प्रत्यहं शतं॥ तापत्रयं नेपां नास्ति सुरवं सर्वत्र सर्वदा॥ सुपणं विप्रामंत्रं च दि
 नं प्रति जपेद्दश॥ बहुता कल्याणा बुद्धि एकस्मिन्नात्मनि स्थिता॥ न वा उदेवास्त
 क्तं वा अन्नमौ हो जपेद्दुधः॥ अन्नादी लभते साधुः पावकां क्मानमाप्नुयात्॥ इ
 ति वा इति सूक्तं तु त्रिजिह्वा न्यूनपातकं॥ पतिव्रता सगदोपातद्व्याद्वा न लभ्यते॥
 ॥ ऋ६ वर्ग १८॥ तदिदा स जपेन्मंत्रं एकवारं दिने दिने॥ न वा तिकौटि मंत्रे क्तय २०

फलं लभते तु सः॥ तदिदा स जपेन्मंत्रं शतवारं॥ मंत्रराजसमं सत्यं भूक्तिमुक्ति
 फलप्रदं॥ मया सो अन्नमंत्रं च दशवा॥ मंत्रसारे विनश्येत्तु त्रयोत्रादिनां स
 था॥ अहमेव जपेन्मंत्रं शतवा॥ अहंकारस्तते मास्त्ययस्य श्रेयससर्वथा॥
 ॥ ऋ५ वर्ग १९॥ रात्रि सूक्तं जपेद्वा त्रिंशत्वारं च दिने दिने॥ भूतप्रेतादिनि नास्ति
 आघ्रादीनां तु नाशनं॥ ममाग्रे प्रजपेत्सूक्तं मरणे शरणं यदि॥ पुत्रो ददाति
 विक्तस्या द्युतं पातके न हि॥ नासदासी जपेत्सूक्तं उदके मरणं यदि पुत्रो द
 दाति वित्रस्याद०॥ यो यज्ञः प्रजपेत्सूक्तं मुरगान्मरणे यदि॥ पुत्रो ददाति वि
 स्पाद०॥ अपत्राचो जपेत्सूक्तं दशवारं शिवा लये॥ कल्पं तु प्रचेतस्य प्रण
 श्यति न संशयः॥ ऋ५॥ च२०॥ इजानमि जपेत्सूक्तं शतवारं शिवा लये॥ क
 ल्मषं तु प्रचेतस्य प्रणश्यति न संशयः॥ प्रोक्षस्मै प्रजपेत्सूक्तं लक्षं चेद्वा द
 रोजे॥ गुप्तपापं विनश्येत्तत्रादौ पातु नावधि॥ प्रोक्षस्मै प्रजपेत्सूक्तं

२९ ऋग्वि. उदके चाशुतं यदि॥ द्विजादीनामुमृतानां पुत्रः कृत्वा समर्चयेत्॥ उभेयप्रजपे
 स्तुतं व्यसने मरणं यदि॥ पुत्रोददाति वित्रस्यादयुत्रं पाते केन हि॥ ऋ५ व२५॥
 यस्मिन् दक्षे जपे स्तुतं कूपे दुर्मरणं यदि॥ पुत्रोददा०॥ केशपा१ निजपे स्तुतं पा
 षाणे मरणं यदि॥ पुत्रोददा०॥ उत देवा जपे स्तुतं व्याघ्रादुर्मरणं यदि॥ पुत्रो
 ददा०॥ सूर्यरश्मि जपे स्तुतं रज्ज्वदुर्मरणं यदि॥ पुत्रोददा०॥ अग्ने तव जपे स्तुतं
 शक्राद्यै मरणं यदि॥ पुत्रोददा०॥ ऋ५ व२२॥ अग्ने अष्टा जपे स्तुतं दशवा
 रं यदा तदा॥ परिवेत्त गृहे भुंक्ते सत्यमुच्येत कल्मषात्॥ अयमग्ने जपे स्तुतं द
 शवारं यदा तदा॥ परिवेत्त गृहे भुंक्ते सत्यमुच्येत कल्मषात्॥ त्वंचिदादीनि स्तु
 क्तानि दशग्रंथा यथाक्रमं॥ तज्जपेन्न तदाप्नोति त्पुंते कैः सहितादिकैः॥ इव
 यंती जपे स्तुतं दशवारं दिने दिने॥ सुरवेन भुंक्ते स्वर्गं हे पुत्रोपौत्रादिति सहा॥ अ
 रायिकाणे स्तुतं च पवारं दिने दिने॥ अलक्ष्मी न शिष्यो नित्यं कुळा लक्ष्मी स्थि २९

रेततः॥ ऋ५ व२२॥ अग्निं हिं चंतु वर्गं च मूषिका मरणं यदि॥ जपं ददाति वेतस्य
 न्यमुतं नरकं न हि॥ सूर्यो नो दिवः स्तुतं तु प्रत्यहं प्रजपेद्दशा॥ वदयत्रे त्रिवर्षं तं
 क्षया दिव्याधिनाशनं॥ सूर्यो नो दिवः स्तुतं तु दशलक्षं जले पिवा॥ सूर्यग्रहे य
 दा भुंक्ते तदा पापाश्च मुच्यते॥ उदसौ कुक्षि शूलान् च जपे स्तुतं शिवालये॥ न्यमु
 तं माघमासि तु मुच्यते नात्र संशयः॥ तीव्रस्येति जपे स्तुतं अपस्मारो विनश्यति
 महापातकनिमुक्तो निरोगी भूतकं स्थितः॥ ऋ५ व२७॥ सुंचामित्वा जपे स्तुतं मू
 षा मुक्तं दिने दिने॥ त्रिवारं तु शिवस्थाने शतायुष्यं लभेन्नरः॥ ब्रह्माणाग्निज
 पे स्तुतं त्रिवारं च दिने दिने॥ नष्टार्थं तु ऋणं लब्धं षष्ठाष्टमा संवापिवत्सरो॥ अ
 क्षीन्यांते जपे स्तुतं निरोगी च सखी भवेत्॥ व्याधीनां प्रोक्षणं कुर्यादशिष्यं चा
 परैः क्षतैः॥ अपेहीति जपे स्तुतं श्राद्धं भुंक्ते तु बालये॥ तदामुच्येत नरकान् त्रिश
 हारं जले यदा॥ वातस्य नु जपे स्तुतं नवश्राद्धं जले जपेत्॥ एको दिक्षे यदा भुंक्ते

२२ ऋषिः तदापापा०॥ विभ्राद् बृहजपेत्सूक्तं सपिंडी भोजने जले ॥ प्रातस्नाने स्त्रयोदश्यां
 विनश्यति न किं लिपिं ॥ त्वं त्यमिदं तः सूक्तं वै जातो भुंक्ते जले यदि ॥ अर्भी वृत्ते
 न सूक्तं वा अयुतेन जपेन वा ॥ चैत्रमासे बर्दय श्रेष्ठुद्रोषो विनश्यति ॥ प्रवा
 प्रा वाणः सूक्तं वा अयुतं विलम्बमूळके ॥ ज्येष्ठे च तपसा तस्य किंचिद्दोषो न वि
 द्यति ॥ प्रसूनवो जपेत्सूक्तं मयुतं शिवा लये ॥ मातृ बुद्धिः सदा स्त्रीषु ॥ नान्यबु
 द्धिः प्रशस्यते ॥ पतंगं प्रजपेत्सूक्तं मंडुका मरणं यदि ॥ पुत्रोदादा ० ॥ ऋद्वेदं
 प्रभश्च प्रजपेत्सूक्तं धान्यं चैव मृत्तियं दौ ॥ पुत्रोदादा ० ॥ हृहस्यति रिती सूक्तं त
 जपेद्युतं पुनः ॥ पितरो दुर्मृता तस्य मूच्यं ते सर्वपातकैः ॥ विष्णु ये निच सूक्तं
 तु यो निस्पृष्टा निमिर्जपेत् ॥ गन्धधानं ततः कुर्यात्स पुत्रो वै प्रजायते ॥ महि
 त्रीणां जपेत्सूक्तं लक्ष्मिं धेनुं वा तु कासरे ॥ सर्वं च नश्यते मूढो पापा घामुषुक
 ल्पितं ॥ अधमर्षणं सूक्तं वा ऋतं चैव जपेज्जले ॥ महा पाप विनिमुक्तो भव २२

तिहं तु हिमे हिने ॥ ऋचा ५ ॥ वर्ग २८ ॥ अष्टक ८ ॥ ॥ इति ज्येष्ठ ऋषि धाने तृतीयो
 ध्यायः ॥ ॥ नमः शौनकाय नमः शौनकाय ॥ ॥ अथ ऋक संख्या ॥ प्रथमा
 ध्याये ॥ १४६ ॥ द्वितीया ध्याये १०९ तृतीया ध्याये १४९ सप्तम ऋक संख्या ॥ ८९८ ॥
 वर्ग संख्या ॥ प्रथम माष्टके १६ ॥ द्वितीयाष्टके १९ तृतीयाष्टके ५ चतुर्थाष्टके १७
 पंचमाष्टके ५ ॥ षष्ठाष्टके ५ ॥ सप्तमाष्टके ५ ॥ अष्टमाष्टके १८ ॥ समस्त वर्ग संख्या
 ॥ ८९८ ॥ अरण्ये निजलिगने दिवा भूमिं बृहस्पतिं ॥ इदं वा स्तोत्रं रक्षार्थं मृचा
 नाम पुतो नयः ॥ इणाशं संख्यं तव ॥ उत्स्रज्या तन्वा संवेदत १ स्व स्तिपंथामनु
 चरेम ॥ अगव्यं ति क्षेत्रमाग न्मदेवाः १ अस्म वत्सं ॥ ५ यदग्ने स्याम ह ६ इमे तद्व
 इ ७ शतं तेशि प्रिं ८ मानो अग्ने स्तीर्णं बहिः १ इयुष्टेयं २ तिष्ठा सुके ३ न
 स स्वोदक्षो वरुणः ॥ ८ ॥ अधस्व प्रस्य निविदे ५ ७ नूरिंदे अवरं ती चरं ० ६ यो
 यो नो अग्ने ० ७ अधः पश्य स्वमो परि ० ८ इदं श्रिहात द्रव्यं वीत ॥ यदा दीधेन त वि
 नाप्येतिः ० ९ ॥ नीचा वतंति ० ११ यो अस्मिं प्रसे ० १२ जायात प्येत ० १३ स्त्रियं ० १०१ ॥

२२
ऋग्वि० सर्वायस्त्रिवि० १ यद्भुवः सत्यं २ भूरिनामवंदमानः ३ ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधी ४ उत
त्वावधिरं वयं ५ सप्त तु त्या ६ उच्छंतीरघाधितयंत ॥ प्रबोधयोषः घणतः ॥ ८ पाक
त्रास्वने देवाः ॥ ९ ॥ मावो ध्रुवं तं माश ० १० ॥ ॥ स्वस्ति श्रीनृपशास्त्रिवाहनशके
१६० १२ वर्षे प्रवर्तमान प्रमोदनाम संवत्सरे वैशाखशुद्ध प्रतिपदा इंदुवा
॥ रतादिऋग्विधानस्य पुस्तकं समाप्तं ॥ ॥ श्रीपांडुरंगार्पणमस्तु ॥ ॥ ११ ॥

145

२२